

Hellum 14.1.2015

Til
NaturErhvervstyrelsen,
Nyropsgade 30,
1780 København V.

Høringssvar til sagsnr. 14-31020-000001.

udkast til bekendtgørelser om sædekorn, markfrø, grønsagsfrø og betaling for kontrol m.m.

Frøsamlerne har ingen bemærkninger til ændringerne på den tilsendte oversigt. Mange af dem udløber fra den nye forsøgsordning med populationer, hverken den eller omlægning af avlskontrollen mm er relevante for os.

Men vi er blevet opmærksomme på, at flere af EU's direktiver indeholder muligheder for undtagelser som Danmark, i modsætning til mange andre EU-lande, ikke har benyttet sig af. Betydningen af begrebet ”overimplementering” som ofte anvendes i landbrugskredse er gået op for os.

Den vigtigste er muligheden for at undtage ikke-kommercielle frø fra bekendtgørelserne, eller rettere begrænse dem til frø der er fremstillet med kommerciel udnyttelse for øje. Vi ligger på linje med Sverige (som man i Danmark ofte betragter som et forbudsland), Polen og Ungarn, mens lande som England, Tyskland, Frankrig, Østrig m.fl. har valgt at benytte muligheden. Deres nationale udgaver af direktiverne er også godkendte af EU.

Vi vil derfor foreslå nedenstående tilføjelser (med fede typer) i bekendtgørelsen for sædekorn og grønsagsfrø:

§1. Et parti frø af en art, der er nævnt i bilag 2 **og er beregnet til kommerciel udnyttelse**, må kun sælges som frø til såning, efter reglerne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Bestemmelserne om salg gælder også for besiddelse med henblik på salg, udbud til salg, fordeling, levering og anden form for overdragelse mod eller uden vederlag **af frø beregnet til kommerciel udnyttelse.**

Ved således at udelade ikke-kommercielle frø fra bekendtgørelsens område vil vi forbedre mulighederne for at opformere værdifuldt plantemateriale (smag, egenskaber, traditioner, tørke- og varmetolerance) på basis af primært bevaringssorter.

Desuden ønsker vi en paragraf tilsvarende §28 i bekendtgørelsen om sædekorn indført i bekendtgørelsen om grønsagsfrø:

”§ 28. Uanset § 24, stk. 1, må et parti bestemt til anvendelse som sædekorn sælges ucertificeret 1) i små mængder til forsøg, videnskabelige formål og forædling.”

Den danske frølovgivning retter sig mod et samfund af i går hvor både frø- og fødevarerproduktion var lig med industriel produktion.

Der er en stigende interesse i befolkningen for sundhed, havedyrkning og kvaliteten af fødevarerne. Måske stimuleret af Claus Meyer, Noma, Slowfood og det store internationale fokus på dansk og skandinavisk madkultur. Men disse er oprindeligt stimuleret af den ”subkultur” der har dyrket, bevaret og informeret om de gamle sorter.

Frøsamlerne havde indtil for få år siden ca. 150 medlemmer, vi er nu ca. 700. Mange af dem unge mennesker som arbejder med urban gardening, skovhaver og permakultur. For dem er bæredygtighed, innovation og udvikling centrale begreber og de er i den forbindelse interesserede i at arbejde kulturplanter der ikke fås i almindelig handel. .

Det er ingen hemmelighed at vi har været med til både at bevare frø af gamle sorter og udvikle nye frøfaste sorter på basis af de gamle. På den måde hjælper vi den danske regering med at overholde bestemmelserne i de internationale konventioner vi har tiltrådt (biodiversitet, ITPGRFA). Kvit og frit. I Norge og Sverige sættes der tilskud af til at bevare plantearven.

Men frø skal ikke kun bevares, de skal dyrkes og afgrøderne skal spises. Man skal dog lede længe efter en branche hvor der sættes så mange forhindringer i vejen for nye eller utraditionelle aktører som i frøbranchen.

Både vi, andre ikke-kommercielle frøavlere og ikke mindst forbrugerne, har brug for en lovgivning som giver muligheder større udbud af såvel frø som madvarer.

Derfor vil vi gerne afkriminaliseres, vi vil have lov til at sælge vore frø åbent, så vi kommer på linje med mange af vore europæiske søsterorganisationer. Det vil selvfølgelig kræve, at man også udnytter de evt. muligheder EU's direktiver giver for mere liberale regler for registrering, mærkning og lokalt salg af planter. Så vidt vi kan se er der bl.a. i den østrigske lovgivning mange muligheder for inspiration til forbedringer.

Venlig hilsen

Inger Heyerdahl-Jensen og Erling Frederiksen

